

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 571/2022-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon väzby [REDAKOVANÉ], zastúpeného spoločnosťou Burian & partners, s. r. o., advokátska kancelária, Vojtecha Tvrdého 819/1, Žilina, v menej ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Martin Burian, proti uzneseniam Špecializovaného trestného súdu v Pezinku č. k. 11 Tp 6/2022 z 10. augusta 2022 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Tostš 18/2022 zo 16. augusta 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. októbra 2022 domáha v petite vyslovenia porušenia svojho základného práva na osobnú slobodu (práva byť prepustený z väzby, ak je táto nezákonná) zaručeného v čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) *„uznesením o predĺžení lehoty väzby Špecializovaným trestným súdom v Pezinku a uznesením najvyššieho súdu“* a žiada ústavný súd, aby *„uznesenia o predĺžení lehoty väzby Špecializovaného trestného súdu v Pezinku a najvyššieho súdu zrušil a uviedol vec do stavu korešpondujúceho s relevantnými právnymi predpismi“*. Zároveň navrhuje, aby bola špecializovanému trestnému súdu a najvyššiemu súdu uložená povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne trovy právneho zastúpenia sťažovateľa na účet jeho právneho zástupcu. Mimo petitu sa tiež domáha v odôvodnení ústavnej sťažnosti priznania finančného zadosťučinenia v sume 10 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a pripojených listinných dôkazov vyplýva nasledovný skutkový stav veci:

3. Uznesením sudcu pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu č. k. 11 Tp 6/2022 z 27. januára 2022 bol sťažovateľ vzatý do väzby. Súčasne žiadosť sťažovateľa o nahradenie väzby písomným sľubom, ako aj dohľadom probačného a mediačného úradníka súd zamietol.

4. Dňa 10. augusta 2022 rozhodol špecializovaný trestný súd uznesením tak, že podľa § 79 ods. 2 Trestného poriadku s poukazom na § 76 ods. 11 Trestného poriadku *per analogiam* na základe návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 26. júla 2022 zmenil dôvody väzby u sťažovateľa tak, že dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku sa vzťahujú aj na jeho skutky, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, odboru Bratislava ČVS:PPZ-210/NKA-BA1-2019 zo 6. júna 2022, právne kvalifikované ako prečin prechovávanía extrémistického materiálu podľa § 422c Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že minimálne v byte nachádzajúcom sa na 2. poschodí bytového domu prechovával extrémistické materiály, a to viaceré knihy, záložky, plagáty, tričko, bustu s podobizňou fašistického diktátora, kalendáre s nacistickou symbolikou, vínové fľaše s etiketou obsahujúcou portréty Benita Mussoliniho a Adolfa Hitlera a podobne, pričom uvedené veci boli zaistené počas domovej prehliadky 24. januára 2022. Obdobne mu boli zaistené extrémistické predmety v jeho osobnom motorovom vozidle továrenskej značky BMW A X5. Súčasne prehliadkou jeho tela bolo zistené, že na jeho ľavom nadlaktí má tetovaním vyobrazeného bojovníka s hromadou mŕtvych tiel, za ktorým sa nachádza symbol čierneho slnka, ako zástupný nacistický symbol používaný v neonacistickom prostredí, a pod ktorým je umiestnený nápis v runovom písme v znení: „*rozsievam smrť prijímam smrť*“.

5. Uznesením vyšetrovateľa Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, odboru Bratislava ČVS: PPZ-210/NKA-BA1-2019 z 18. júla 2022 bolo jeho konanie právne kvalifikované ako pokračujúci zločin rozširovania extrémistického materiálu podľa § 422b ods. 1 a 2 písm. b) Trestného zákona spáchaného vo forme účasti podľa § 21 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (organizátor) v bode 1) až 2) na tom skutkovom základe, že sa z ústavu na výkon väzby 9. februára 2022 a 19. marca 2022 telefonicky spojil s obvinenou [REDAKOVANÉ], ktorá sa v tom čase nachádzala na území Švajčiarska. Počas hovoru ju požiadal o zverejnenie extrémistického materiálu, ktorej nadiktoval text v znení: „*VÍTAM NOVÝCH ČLENOV V SKUPINE*“. V skupine pribudlo za posledné dva mesiace cez 2000 ľudí.

6. Špecializovaný trestný súd predĺžil lehotu trvania väzby u sťažovateľa z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku do 24. februára 2023. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú odôvodnil jeho obhajca.

7. Uznesením najvyššieho súdu bola sťažnosť sťažovateľa zamietnutá a zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku najvyšší súd väzbu sťažovateľa nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

8. K sťažnosti sťažovateľa najvyšší súd v podstatnom na s. 7 uviedol, že proti uzneseniu špecializovaného trestného súdu podal po jeho vyhlásení, po jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú sám a ani prostredníctvom svojho obhajcu do konania nariadeného neverejného zasadnutia nadriadeného súdu o nej písomne bližšie neodôvodnil. Písomné dôvody sťažnosti zo 17. augusta 2022, ktoré podal prostredníctvom obhajcu, boli doručené najvyššiemu súdu so zaručeným elektronickým podpisom 17. augusta 2022

o 13.29 h. Tie isté písomné dôvody sťažnosti obvineného boli preposlané špecializovaným trestným súdom najvyššiemu súdu 18. augusta 2022 o 8.35 h. Obe odôvodnenia sťažnosti sťažovateľa boli teda doručené tak na súd prvého stupňa, ako aj na súd druhého stupňa až po ukončení neverejného zasadnutia najvyššieho súdu, ktoré bolo ukončené 16. augusta 2022 o 11.30 h. Z uvedeného dôvodu námietky logicky nemohli byť predmetom prejednávania jeho sťažnosti proti napadnutému uzneseniu. Na druhej strane je potrebné dodať, že sťažovateľ mal dostatok časového priestoru na to, aby včas doručil odôvodnenie sťažnosti najvyššiemu súdu. Navyše, obhajca sťažovateľa bol pri jeho výsluchu na súde prvého stupňa 10. augusta 2022 osobne prítomný a bola mu po úkone 10. augusta 2022 o 13.12 h odoslaná a doručená zápisnica o výsluchu z 10. augusta 2022 vrátane napadnutého uznesenia, ktoré bolo zaprotokolované v zápisnici v jeho plnom znení (pozri záznam nachádzajúci sa na č. 1. 448 spisu).

9. Najvyšší súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, uviedol, že nezistil v postupe špecializovaného trestného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samy osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V rámci preskúmania správnosti napadnutých výrokov uznesenia špecializovaného trestného súdu najvyšší súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom a či v rámci rozhodovania o zmene (rozšírení) dôvodov väzby a o predĺžení lehoty väzby dôvody tejto väzby u sťažovateľa trvajú.

10. Najvyšší súd založil svoje rozhodnutie na príslušných ustanoveniach ústavy, dohovoru a Trestného poriadku, ktoré citoval na s. 8 až s. 10. Súčasne konštatoval na s. 11, že súd prvého stupňa správne ustálil, že dôvodné podozrenie pre skutky, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie v roku 2015 a 2016, ako aj 6. júna 2022 a 18. júla 2022, vyplývajú zo zabezpečeného obsahu profilu sťažovateľa na sociálnej sieti Facebook, ako aj analýzy statusu sťažovateľa viacerými znalcami, alebo z vecí, ktoré našli pri domovej prehliadke alebo v jeho aute, ako aj z prepisov telefonických hovorov najmä so [REDAKOVANÉ], ako aj analýzou účtu vytvorenom na komunikačnej platforme Telegram s jeho menom.

11. Najvyšší súd poukázal na s. 12 až s. 13 tiež na to, že existencia skutočností zakladajúcich dôvod väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyplýva z obsahu telefonických rozhovorov z výkonu väzby, kde v tejto súvislosti apeloval na iné osoby, aby zmazali konverzáciu s ním, ako aj vymazali Telegram z jeho počítača, teda sťažovateľ aj „reálne kolúzne konal“. Pokiaľ ide o dôvod tzv. preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, najvyšší súd uviedol, že existencia tohto dôvodu väzby je daná charakterom trestnej činnosti, ktorá mala byť páchaná dlhodobo, aj tým, že rozsudkom Okresného súdu Čadca bol 24. januára 2022 uznaný za vinného zo zločinu rozširovania extrémistických materiálov, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, pričom výkon trestu mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 rokov s probačným dohľadom, hoci rozsudok ešte nenadobudol právoplatnosť. Obdobne bol sťažovateľ uznaný za vinného aj v inom konaní pred týmto okresným súdom za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov. Navyše, proti nemu sa vedú ďalšie dve trestné stíhania pre „údajnú“ trestnú činnosť extrémistického charakteru. Najvyšší súd preto uzavrel, že špecializovaný trestný súd správne rozhodol o zmene (rozšírení) dôvodov väzby aj pre skutky, pre ktoré sťažovateľovi boli vznesené obvinenia 6. júna 2022 a 18. júla 2022.

12. Pokiaľ ide o dĺžku trestného stíhania a dôvodnosť predĺženia lehoty väzby, nad rámec zákonnej lehoty sú úvahy a závery najvyššieho súdu podrobne rozvedené na s. 13 až s. 18 napadnutého uznesenia, v ktorom sa uvádza, že ide o skutkovo náročnú a komplikovanú vec, pretože sťažovateľ je stíhaný pre viacero skutkov (od 6. júna 2022 pre ďalších 5 skutkov, pozn.). Najvyšší súd v závere konštatoval, že z dosiaľ vykonaných úkonov vyplýva, že vyšetrowanie prebieha plynule a bez „hluchých miest“ a neboli zistené žiadne subjektívne prietahy orgánov činných v trestnom konaní. Súčasne zdôraznil, že v ďalšom konaní v zmysle § 2 ods. 6 Trestného poriadku je naďalej potrebné postupovať vo veci prednostne a urýchlene vzhľadom na väzobný charakter veci.

II.

Argumentácia sťažovateľa

13. Podľa názoru sťažovateľa v tomto konaní dochádza k porušeniu jeho označených práv v bode 1 tým, že:

- a) od vzatia sťažovateľa do väzby boli orgánmi činným v trestnom konaní vykonané iba tri procesné úkony, a to: „Zabezpečený znalecký posudok zo 4. mája 2022, výsluch agenta 16. júna 2022 a výsluch sťažovateľa 7. júla 2022“. Tieto úkony v žiadnom prípade nemôžu korelovať s požiadavkou rýchlosti konania;
- b) v konaní o predĺžení lehoty väzby nie sú (neboli) splnené podmienky na jej predĺženie, tak ako to bolo vyhodnotené zo strany špecializovaného trestného súdu a najvyššieho súdu, ktorý sa len „formálne“ v rámci odôvodnenia stotožnil s právnym názorom špecializovaného trestného súdu;
- c) procesnoprávny inštitút predĺženia lehoty trvania väzby v prípravnom konaní nad základnú sedemmesačnú lehotu trvania väzby možno pritom označiť za výnimku zo zásady, v zmysle ktorej môže väzba trvať len nevyhnutný čas. Z uvedeného dôvodu tak prokurátorovi v prípade včasne podaného návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby obligatórne vzniká povinnosť riadneho odôvodnenia návrhu, pričom návrh na predĺženie trvania väzby musí byť odôvodnený skutočnosťami, ktoré sú mimoriadnej povahy. Prokurátor musí reálne preukázať existenciu vážnych dôvodov spočívajúcich v znakoch obťažnosti trestnej veci alebo existencii iných závažných dôvodov odôvodňujúcich možnosť predĺženia väzby (nález ústavného č. k. I. ÚS 431/2019 z 26. mája 2020);
- d) kolúzna väzba je nezákonná z dôvodu nekonania orgánov činných v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“);
- e) výrok uznesenia špecializovaného súdu o existencii dôvodov preventívnej väzby opätovne konštatuje, že napriek rozsiahlosti jeho uznesenia absentujú konkrétne dôvody preventívnej väzby;
- f) uvedeným konaním dochádza k porušeniu práva na osobnú slobodu, ktorá je zaručená v čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, keď OČTK nepostupujú v trestnom konaní v čase, keď je sťažovateľ vo väzbe, s osobitnou starostlivosťou a urýchlením;
- g) v prípade, ak má byť obťažnosť veci dôvodom predĺženia lehoty väzby, musí sa vyznačovať určitým stupňom mimoriadnosti a takáto obťažnosť musí byť skutočná a odôvodnená. Prokurátor v rámci svojho návrhu na predĺženie lehoty väzby žiadnymi skutočnosťami mimoriadnej povahy túto neodôvodnil a nepreukázal;
- h) väzba predstavujúca procesnoprávny inštitút *ultima ratio* spôsobuje enormný zásah do osobnej slobody obvineného, ktorý je tak navyše vystavený všetkým negatívnym aspektom väzby, a to cez sociálnu, rodinnú a spoločenskú izoláciu, keď inštitút väzby je výnimočným opatrením, a to iba vtedy, pokiaľ rovnakého účelu nemožno dosiahnuť inak;

g) prokurátor v rámci svojho návrhu na predĺženie lehoty väzby žiadnymi skutočnosťami mimoriadnej povahy túto neodôvodnil a nepreukázal. Zo strany OČTK nedochádza k riadnemu a efektívnemu vykonávaniu úkonov trestného konania, aby bol zabezpečený jeho účel a zároveň, aby nedochádzalo k nadmernému zásahu do ľudských práv obvineného, ktorý je v dôsledku výkonu väzby „odstrihnutý“ od zaobstarávania si dôkazov v jeho prospech. V uvedenom prípade z dôvodu absencie uvedených podmienok dochádza zo strany prokuratúry k vykonštruovaniu zložitosti prípadu s cieľom čo najdlhšie ponechať obvineného vo väzbe, aby tento si nemohol zabezpečiť dôkazy, ktoré budú preukazovať jeho nevinu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému porušeniu základných práv napadnutým uznesením špecializovaného trestného súdu:

14. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že ústavná sťažnosť sťažovateľa v tejto časti nespĺňa formálne náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde. K ústavnej sťažnosti nebolo pripojené kvalifikované plnomocnenstvo na zastupovanie sťažovateľa advokátom. Splnomocnenie podľa § 43 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je osobitnou listinou preukazujúcou oprávnenosť advokáta vykonávať procesné úkony v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy za navrhovateľa ako účastníka konania. Takéto splnomocnenie je osobitným procesným úkonom navrhovateľa ako účastníka konania voči ústavnému súdu, s ktorým sú spojené závažné právne dôsledky. V predmetnej veci sťažovateľ napáda aj uznesenie špecializovaného trestného súdu (v petite bez bližšej špecifikácie, pozn.), pritom splnomocnenie pre právneho zástupcu bolo výslovne udelené iba na zastupovanie pred ústavným súdom „vo veci podania ústavnej sťažnosti v dôsledku uznesenia NS SR sp. zn. 4 Tostš 18/2022 zo dňa 16.08.2022“. Z tohto teda vyplýva, že sťažovateľom bolo splnomocnenie výslovne udelené len na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu najvyššieho súdu. Sťažovateľ však za porušovateľa ním označených ústavných práv označil aj špecializovaný trestný súd, a to dokonca len jeho uznesenie, pritom nenapadol postup tohto súdu, hoc namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (požiadavka plynúca z čl. 127 ústavy a § 123 zákona o ústavnom súde). Súčasne sťažovateľ k sťažnosti nepripojil ani kópiu uznesenia špecializovaného trestného súdu, ktorého prieskumu sa domáha vo vzťahu k namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy. Odôvodnenie ústavnej sťažnosti tak nie je zosúladené s jej petitom.

15. Okrem toho sťažovateľ, kvalifikovane zastúpený advokátom, uvádza už neplatnú právnu úpravu opierajúcu sa o § 49 a § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

16. Na základe uvedeného ústavný súd aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa advokátom ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol s poukazom na § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom. Zároveň ústavný súd poznamenáva, že nebolo účelné vyzývať sťažovateľa na odstránenie uvedených nedostatkov

ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože ústavnému prieskumu v časti namietaného porušenia základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy napadnutým uznesením špecializovaného trestného súdu bránil nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde, pretože proti napadnutému uzneseniu bola prípustná sťažnosť (ktorú sťažovateľ aj využil), o ktorej rozhodol najvyšší súd v tejto ústavnej sťažnosti napadnutým uznesením.

III.2. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy napadnutým uznesením najvyššieho súdu:

17. Pokiaľ ide o tvrdené porušenie označených práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy uznesením najvyššieho súdu o predĺžení väzby, resp. jej nenahradením miernejším opatrením, ústavný súd konštatuje, že námietky sťažovateľa sa opakujú už z konania pred všeobecnými súdmi. Podstatu opakujúcich námietok možno zhrnúť do toho, že argumentácia súdu je nedostatočná a v prevažnej miere sa nesie vo všeobecnej rovine, teda bez uvádzania konkrétnych skutočností, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru o splnení všetkých podmienok pre ďalšie trvanie väzby, a to v rámci vymedzenej doby jej predĺženia, ale tiež z hľadiska možnosti nahradit' väzbu miernejším opatrením (dohľadom probačného a mediačného úradníka).

18. Z pohľadu ústavného súdu sa dá konštatovať, že uznesenie najvyššieho súdu nie je arbitrárne a neodkazuje len na zistenia či ustálenia špecializovaného trestného súdu. Najvyšší súd dal primeranú odpoveď aj na námietky sťažovateľa opísané v bode 13 písm. a) až g) tohto uznesenia. Navyše, uznesenie najvyššieho súdu spolu s uznesením špecializovaného trestného súdu treba vnímať ako organický celok. Pri takomto hodnotení odôvodnenia rozhodnutí o predĺžení väzby sťažovateľa, resp. o jej nenahradení miernejším opatrením, možno konštatovať, že argumentácia všeobecných súdov vo všetkých namietaných ohľadoch podstatných pre správnosť rozhodnutia je dostatočná a presvedčivá (pozri body 8 – 12). Závery najvyššieho súdu z ústavného hľadiska nie je možné tak považovať za nedostatočné alebo svojvoľné. Samotná skutočnosť, že sťažovateľ má na kvalitu odôvodnenia uznesení všeobecných súdov odlišný názor, bez ďalšieho porušenie jeho označených práv nezakladá. Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú v zmysle § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol.

III.3. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením najvyššieho súdu:

19. Ústavná sťažnosť ako celok smeruje proti uzneseniam o predĺžení väzby sťažovateľa, teda proti rozhodnutiu o väzbe. Namietané ustanovenia čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru sú *ratione materiae* spravidla iba súčasťou konania vo veci samej. V prípade konania o väzbe (o predĺžení väzby) základné práva vyplývajú z ustanovení čl. 17 ústavy, resp. čl. 5 dohovoru. Možnosť porušenia ustanovení čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní o väzbe preto neprichádza do úvahy už na prvý pohľad (III. ÚS 646/2017, II. ÚS 111/2018, II. ÚS 564/2018, II. ÚS 301/2020). Vo všeobecnej rovine tiež možno konštatovať, že k porušeniu všetkých označených práv dochádza spravidla iba postupom všeobecného súdu, nie teda jeho rozhodnutím, ako to namieta sťažovateľ.

20. Za tejto situácie, keď argumentácia uplatnená v ústavnej sťažnosti je v rozpore v ústavnej sťažnosti uvedeným petitom, možno jednoznačne dospieť k záveru, že napadnutým uznesením najvyššieho súdu nemohlo dôjsť k porušeniu označených základných práv sťažovateľa na urýchlené rozhodnutie o ďalšom trvaní jeho väzby, čiže v tejto časti je ústavná sťažnosť sťažovateľa zjavne neopodstatnená, a preto ju ústavný súd v zmysle § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu